

Verzonden: 9 juni 2026

Zaak 2026-045

Datum uitspraak: 14 mei 2026

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

1. Procesverloop

- 1.1 Bij beslissing van 12 februari 2026 heeft verweerster aan appellant medegedeeld dat hij niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die worden gesteld aan het tentamen van de cursus Psychosociale begeleiding bij ziekte en herstel (PM1602). Het door appellant behaalde resultaat was een 3,9.
- 1.2 Verweerster en appellant zijn gekomen tot een gedeeltelijke minnelijke schikking. Dit heeft geleid tot een verhoging van het behaalde cijfer naar een 4,3. Appellant heeft per e-mail van 17 maart 2026 aangegeven zijn beroep te willen doorzetten. Verweerster heeft vervolgens een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 13 mei 2026, waarbij appellant heeft afgezien van het recht om ter zitting gehoord te worden. Namens verweerster hebben mevrouw dr. M.F.A.M. Fredrix en mevrouw dr. E. Lauwerier, examinatoren van de cursus PM1602, en mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris van de Commissie voor de examens, via videobelverbinding aan de zitting deelgenomen.

2. Overwegingen

Het beroep van appellant

- 2.1 Appellant is het niet eens met de beslissing van 12 februari 2026 en is van mening dat hem, ook na de verhoging van zijn cijfer naar een 4,3, een hoger cijfer toekomt.
- 2.2 Appellant voert aan dat sprake is van een substantiële mismatch tussen de vooraf gecommuniceerde toetsvorm en het daadwerkelijk afgenomen tentamen. Volgens appellant is tijdens de bijeenkomsten nadrukkelijk gecommuniceerd dat de nadruk zou liggen op toepassing van de zogenoemde "rode draad", dat het tentamen casusgericht zou zijn, studenten niet alle theorie woordelijk uit het hoofd hoefden te leren en dat de nadruk lag op toepassing en niet op reproductie. Het tentamen bestond echter in belangrijke mate uit theorievragen en casusvragen. Appellant vindt dat hij hierover onvoldoende uitleg ontving van de examinerator.
- 2.3 Daarnaast stelt appellant dat de beoordeling op meerdere onderdelen onvoldoende transparant en niet navolgbaar is en dat de examinerator de puntenaftrek onvoldoende heeft gemotiveerd. Volgens appellant zijn inhoudelijk juiste of verdedigbare antwoorden ten onrechte als onjuist beoordeeld dan wel disproportioneel laag gewaardeerd. Appellant heeft

zijn antwoorden laten controleren door middel van AI. Appellant acht AI een objectief hulpmiddel, dat volgens hem heeft bevestigd dat zijn antwoorden inhoudelijk correct waren en dat de kern van de vraag telkens werd beantwoord. Appellant heeft vervolgens per betwiste vraag gemotiveerd waarom meer punten dienen te worden toegekend aan de door hem gegeven antwoorden.

- 2.3.1 Met betrekking tot vraag 1a stelt appellant dat hij 3 redenen heeft opgegeven, waarvan 2 redenen zijn toegekend, maar het antwoordmodel aangeeft dat andere redenen buiten dit antwoordmodel die aannemelijk zijn ook kunnen worden goedgekeurd. Appellant is van mening dat voor 1 reden onterecht geen punten zijn gegeven.
 - 2.3.2 Met betrekking tot vraag 1b stelt appellant dat hij de volledige kern van de definitie heeft gegeven, maar slechts een deel van de volledige punten toegekend heeft gekregen.
 - 2.3.3 Met betrekking tot vraag 1c stelt appellant dat hij inhoudelijk dezelfde kernpunten heeft benoemd, maar slechts de helft van de punten heeft toegekend gekregen.
 - 2.3.4 Met betrekking tot vraag 1d stelt appellant dat hij 3 principes heeft benoemd die rechtstreeks overeenkomen met de literatuur, maar slechts de helft van de punten toegekend heeft gekregen.
 - 2.3.5 Met betrekking tot vraag 2a stelt appellant dat hij een theorie benoemd heeft die niet in het antwoordmodel staat, maar ook passend is. Hij is van mening dat hij hiervoor meer punten had moeten krijgen.
 - 2.3.6 Met betrekking tot vraag 2b stelt appellant dat hij de vraag inhoudelijk correct beantwoord heeft en de kern van het modelantwoord aanwezig is in zijn antwoord, maar dat dit toch volledig fout is gerekend. Bij deze vraag vindt appellant dat hij minstens 2/3 tot een volledige puntentoekenning verdient.
 - 2.3.7 Met betrekking tot vraag 3a stelt appellant dat het verschil met het modelantwoord enkel in de details zit en hiervoor volledige puntentoekenning op zijn plaats is.
 - 2.3.8 Met betrekking tot vraag 3b stelt appellant dat er per goed voorbeeld punten worden toegekend. Appellant geeft aan twee voorbeelden te hebben genoemd, waarvan er één juist is. Zodoende is volgens appellant een punt te weinig is toegekend.
 - 2.3.9 Met betrekking tot vraag 3c stelt appellant dat hij een juist antwoord geeft op de vraag om het verschil te benoemen en niet zoals het antwoordmodel aangeeft een letterlijke definitie weer te geven. Hij meent hiervoor 1 punt extra te moeten krijgen.
- 2.4 In reactie op het minnelijk schikkingsgesprek heeft appellant nog aanvullend het volgende aangevoerd.
- 2.4.1 Tijdens dit gesprek werden volgens appellant nieuwe beoordelingscriteria geïntroduceerd, die niet kenbaar waren op het moment van het tentamen. Pas op het moment van het gesprek werd voor appellant duidelijk dat de examinatoren aanvullende details verwachtten die niet expliciet in de vraag stonden, terminologie eisten die niet als verplicht was gecommuniceerd en nuances toevoegden die niet uit de casus of leerdoelen af te leiden waren. Volgens appellant is het daarom niet mogelijk om goed voor te bereiden op het schikkingsgesprek.
 - 2.4.2 De verhoging van zijn cijfer is volgens appellant een minimale strategische tegemoetkoming, omdat deze geen systematische herbeoordeling weerspiegelt, niet is onderbouwd met inhoudelijke argumenten, de door appellant aangetoonde toetskundige fouten niet corrigeert en niet in verhouding staat tot de, volgens appellant, inhoudelijke juistheid van zijn antwoorden.
 - 2.4.3 Voorts geeft appellant aan dat hij tijdens dit gesprek geen antwoord kreeg met betrekking tot de beoordelingscriteria, de interpretatie van zijn antwoorden en de discrepantie tussen de lessen, het oefententamen en de uiteindelijke toets.
 - 2.4.4 Appellant klaagt dat bij het schikkingsgesprek een tweede examiner aanwezig was, die aangaf dat zij het tentamen nog lager zou hebben beoordeeld dan nu het geval is. Appellant acht dit problematisch, omdat een herbeoordeling onafhankelijk en onbevooroordeeld moet zijn, een examiner nooit vooraf een oordeel mag uitspreken, er sprake is van vooringemenheid, de student onder druk wordt gezet

tijdens het gesprek, dat herbeoordeling strategisch zou worden ingezet om het beroep te ontmoedigen en dat de betrouwbaarheid van een interne herbeoordeling volledig ondermijnd wordt.

- 2.4.5 De afwezigheid van een verslag van het schikkingsgesprek, maakt volgens appellant dat niet kan worden getoetst of het schikkingsgesprek zorgvuldig, transparant en evenwichtig is verlopen.
- 2.4.6 Het schikkingsgesprek laat appellant in onzekerheid over hoe hij zich adequaat moet voorbereiden op een herkansing van deze cursus.

- 2.5 Samengevat verzoekt appellant het College primair om aanpassing van zijn score en subsidiair om een onafhankelijke herbeoordeling door een examiner die niet bij de oorspronkelijke beoordeling betrokken is geweest. Gelet op de toetsingsbevoegdheid van het College, geeft appellant aan vooral een oordeel te verwachten op de door hem geconstateerde mismatch tussen vooraf gecommuniceerde verwachtingen van het tentamen en het daadwerkelijke tentamen, alsmede op procedurefouten.

Het standpunt van verweerder

- 2.6 De examiner heeft uiteengezet dat studenten vooraf zijn geweest op het belang van de leerdoelen, het digitale werkboek en het oefententamen bij de voorbereiding op het tentamen. De bijeenkomsten tijdens de cursus waren ondersteunend van aard. Volgens de examiner is daarbij niet medegedeeld dat uitsluitend de zogenoemde "rode draad" of enkel toepassingsgerichte vragen zouden worden getoetst. Volgens de examiner is tevens benadrukt dat kennis van de theorie noodzakelijk bleef. Verder heeft verweerder aangevoerd dat het tentamen aansloot bij de leerdoelen en het cursusmateriaal en dat ook in het oefententamen vragen voorkwamen waarin begrippen moesten worden benoemd en theoretische kennis werd getoetst. Voor dit tentamen was het slagingspercentage 92%, waaruit blijkt dat het tentamen aansloot bij het onderwijs en het overgrote deel van de studenten het tentamen heeft behaald. De examiner is niet bekend met andere studenten die een mismatch zouden hebben ervaren tussen de informatie over het tentamen gedurende de cursus en het daadwerkelijke tentamen.
- 2.7 Ten aanzien van de beoordeling heeft de examiner toegelicht dat de beoordeling anoniem is uitgevoerd (dat wil zeggen dat de examiner niet ziet van welke student een antwoord afkomstig is). Voorts heeft de beoordeling plaatsgevonden aan de hand van vooraf gestelde leerdoelen, cursusinhoud en een bijbehorend correctiemodel en zijn alle studenten volgens deze normen gelijkwaardig beoordeeld. De examiner heeft toegelicht dat van studenten wordt verwacht dat zij de kern van concepten begrijpen en deze correct kunnen toepassen binnen de context van de vraag. Wanneer deze kern ontbreekt, onjuist wordt weergegeven of onvoldoende wordt gekoppeld aan de gevraagde theorie, heeft dit gevolgen voor de puntentoekening. Bij de beoordeling is gekeken naar de mate waarin antwoorden specifiek, consistent en inhoudelijk juist zijn uitgewerkt. Wanneer algemene formuleringen worden gebruikt, of begrippen door elkaar worden gebruikt of concepten onvoldoende worden onderscheiden, kan de examiner niet vaststellen of de lesstof inderdaad voldoende wordt beheerst.
- 2.8 In het kader van het minnelijk schikkingsoverleg zijn aanvullende punten toegekend voor de vragen 2b en 3b. Voor het overige bestaat volgens de examiner geen aanleiding om de beoordeling te wijzigen. De examiner heeft per betwiste vraag toegelicht hoe het antwoord van de student zich verhoudt tot het antwoordmodel en de leerstof en vervolgens op basis waarvan de toegekende score tot stand is gekomen.
- 2.8.1 Ten aanzien van vraag 1a werden 2 punten toegekend. De examiner voert aan dat appellant punten toegekend kreeg voor twee redenen die gedeeltelijk aansluiten bij de lesstof. Appellant heeft echter nagelaten drie duidelijk te onderscheiden redenen te noemen en heeft daarmee niet voldaan aan de vraagstelling. Verder ontbreekt een expliciete koppeling met de kern van de vraag en werkt appellant de onderliggende redenering onvoldoende uit. De formulering van het antwoord blijft algemeen, omdat aansluiting op centrale argumenten uit de lesstof ontbreekt. Volgens de examiner kan niet eenduidig worden vastgesteld dat appellant de onderliggende theoretische argumentatie volledig beheerst.

- 2.8.2 Ten aanzien van vraag 1b, geeft de examiner aan dat 0,75 punt werd toegekend. Bij de beoordeling is meegewogen dat appellant enkele elementen uit het modelantwoord benoemt die in de richting van de juiste definitie wijzen. Tegelijk ontbreekt het kernbegrip als essentieel onderdeel van het modelantwoord in het antwoord van appellant. Verder gebruikt appellant terminologie die een ander theoretisch kader impliceert, waardoor het antwoord niet als volledig correct kan worden beoordeeld.
- 2.8.3 Ten aanzien van vraag 1c, heeft de examiner toegelicht dat 1 punt werd toegekend voor het correct benoemen van twee elementen die aansluiten op het antwoordmodel. Door het ontbreken van een duidelijke en consistente koppeling met eHealth en de beperkte uitwerking van antwoordonderdelen door appellant, kon niet het volledige aantal punten worden toegekend.
- 2.8.4 Ten aanzien van vraag 1d heeft de examiner onder verwijzing naar de lesstof toegelicht dat 1,5 punt werd toegekend voor het correct benoemen van twee elementen uit het modelantwoord. Verder is het antwoord van appellant te beperkt uitgewerkt, is sprake van een onjuiste interpretatie van interactieve functies en is sprake van inhoudelijke inconsistentie in het antwoord. Hierdoor kan niet het volledig aantal punten worden toegekend.
- 2.8.5 Ten aanzien van vraag 2a werden geen punten toegekend, omdat, aldus de examiner, het door appellant genoemde model niet passend is voor de vraag en appellant de gevraagde theoretische verklaring niet gegeven heeft.
- 2.8.6 Ten aanzien van vraag 2b werd (coulance halve) 1 punt toegekend, omdat in het laatste deel van het antwoord essentiële onderdelen uit het modelantwoord herkenbaar zijn. De examiner voert aan dat het begrip van appellant ten aanzien van verschillende typen winst en het onderscheid hiertussen niet volledig helder is, omdat hij de typen winst benoemt, maar niet correct labelt en zijn uitleg niet systematisch koppelt aan de benoemde begrippen en in de uitwerking typen winst door elkaar gebruikt.
- 2.8.7 Ten aanzien van vraag 3a werd 1,5 punt toegekend voor het grotendeels correct benoemen en beschrijven van de gevraagde methode. Verder werd in de vraag gevraagd naar een toelichting aan de hand van een voorbeeld. Aan dit criterium heeft appellant slechts gedeeltelijk voldaan en een uitgewerkt en specifiek voorbeeld waarin de stappen van de gevraagde methode worden toegepast, ontbreekt.
- 2.8.8 Ten aanzien van vraag 3b werd uit coulance 1 punt toegekend, omdat uit het antwoord van appellant een voorbeeld kan worden afgeleid dat, ondanks de formulering, als herkenbaar wordt beschouwd. Het tweede door appellant genoemde voorbeeld blijft te algemeen. Niet kan worden vastgesteld dat dit een correct en zelfstandig voorbeeld is van een niet-analytische strategie.
- 2.8.9 Ten aanzien van vraag 3c werden geen punten toegekend, omdat appellant in zijn antwoord onvoldoende onderscheid maakt tussen de bevraagde begrippen. Voorts bevat het antwoord een onjuiste interpretatie van het begrip 'familieanamnese'. De kern van de vraag werd door appellant niet beantwoord.

Het oordeel van het College

- 2.9 Het College stelt voorop dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van verweerster. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of deze voldoende is onderbouwd. Dit brengt met zich dat de beslissing van verweerster slechts voor vernietiging in aanmerking komt als deze in strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht. Dat volgt uit artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW).
- 2.10 Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerster verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beslissing van verweerster in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen.

Ten aanzien van de door appellant aangevoerde mismatch tussen cursusinformatie over het tentamen en het tentamen

- 2.11 Het College ziet in hetgeen appellant heeft aangevoerd met betrekking tot de (vermeende) mismatch tussen de informatie over het tentamen tijdens de cursus en het daadwerkelijke tentamen geen aanleiding om te oordelen dat sprake was van een zodanig verschil tussen de vooraf verstrekte informatie en het uiteindelijk afgenomen tentamen dat de toets ongeldig of onzorgvuldig moet worden geacht. De examiner heeft ter zitting toegelicht dat studenten voor hun voorbereiding steeds zijn verwezen naar de leerdoelen, het cursusmateriaal en het oefententamen. Daarbij is wel aandacht besteed aan een "rode draad" binnen de stof, maar niet aangegeven dat dit het enige was wat studenten moesten beheersen of dat theoretische kennis geen onderdeel meer zou zijn van de toetsing. Het College acht deze toelichting geloofwaardig en in lijn met de informatie uit de PowerPoint slides van de colleges, die door appellant zijn overgelegd. Hierop staat bijvoorbeeld benoemd dat studenten moeten leren vanuit de leerdoelen en dat kennis theoretisch wordt toegepast, waarbij studenten een koppeling met relevante begrippen en theorieën uit de cursus moeten maken. In de powerpointslides van bijeenkomst 2 wordt onder online bijeenkomsten 'de rode draad van de cursus' benoemd. Het College begrijpt daaruit dat de online bijeenkomsten de rode draad van de cursus weergeven, maar maakt hieruit niet op dat studenten enkel deze rode draad dienen te beheersen, mede gelet op het belang dat wordt gehecht aan de leerdoelen in de slides over tentamenvoorbereiding. Ook het oefententamen bestaat uit o.a. toepassingsgerichte vragen, waarvoor op zich al theoretische kennis nodig is, en kennisvragen. Voorts overweegt het College dat het slagingspercentage 92% bedroeg. Dit geeft een aanwijzing dat het tentamen voor de meeste studenten aansloot bij de voorbereiding en de cursusinhoud.

Ten aanzien van de beoordeling

- 2.12 Het College stelt vast dat de beoordeling tot stand is gekomen aan de hand van een antwoordmodel, dat kenbaar is voor appellant. Het College overweegt verder dat het antwoordmodel tot stand is gekomen aan de hand van de leerdoelen en de cursusinhoud. Het College volgt de examiner in haar toelichting dat van studenten mag worden verwacht dat zij de kern van de lesstof begrijpen en kunnen toepassen. Uit de door studenten gegeven antwoorden moet in voldoende mate blijken dat de lesstof wordt beheerst. Het College acht door de examiner voldoende per betwiste vraag toegelicht waarom niet meer punten kunnen worden toegekend aan het door appellant gegeven antwoord. Uit deze toelichting begrijpt het College bovendien dat de beoordeling coulant is geweest en dat deze ook lager had kunnen uitvallen.
- 2.13 Ten aanzien van het verzoek van appellant om een herbeoordeling van zijn tentamen, overweegt het College, onder verwijzing naar jurisprudentie van de Raad van State, afdeling bestuursrecht, studentzaken, hierna: de Afdeling, dat voor een herbeoordeling geen aanleiding bestaat in enige wet- of regelgeving (uitspraak van de Afdeling van 26 juni 2024, ECLI:NL:RVS:2024:2611). De Afdeling heeft overwogen dat een verzoek om een herbeoordeling wordt toegewezen als bijvoorbeeld de beoordeling onzorgvuldig tot stand is gekomen of niet inzichtelijk is gemotiveerd. Het College overweegt, onder verwijzing naar het voorgaande in deze uitspraak dat in dit geval geen sprake is van een onzorgvuldige of niet-inzichtelijke beoordeling. Het College overweegt daarbij aanvullend nog dat de examiner alle tentamenvragen anoniem en op gelijke wijze heeft beoordeeld en dat het tentamen door een tweede examiner werd nagekeken in het kader van de minnelijke schikking. Het College overweegt voorts dat de Commissie voor de examens op grond van artikel 2.2.1 van het Examenreglement examinatoren benoemt, die onder meer belast zijn met de vaststelling van een tentamenuitslag. Het College stelt zodoende vast dat een beoordeling niet kan worden afgegeven door een onafhankelijk beoordelaar, noch dat de inhoudelijke juistheid van gegeven antwoorden beter beoordeeld kan worden door AI, maar dient te worden afgegeven door een door de Commissie voor de examens benoemde (plaatsvervangend) examiner.

Ten aanzien van vermeende procedurefouten

- 2.14 Appellant verzoekt het College om een oordeel over vermeende procedurefouten, maar specificiert deze verder niet. Voor zover appellant hiermee doelt op de minnelijke schikking, overweegt het College dat het beroepschrift van appellant door het College op grond van artikel 7.61 lid 3 WHW werd doorgezonden aan de Commissie voor de examens en de examinerator, met het verzoek een minnelijke schikking van het geschil te beproeven. Het College begrijpt dat dit gesprek heeft geleid tot een verhoging van het cijfer van appellant. Het schikkingsgesprek is niet bedoeld voor een systematische herbeoordeling, waarbij het College verwijst naar hetgeen onder 2.13 is overwogen, maar biedt partijen enkel de gelegenheid uit te zoeken of het geschil onderling kan worden opgelost. Het feit dat een schikking beproefd wordt, betekent niet automatisch dat een schikking aangeboden moet worden. Overigens is het College in dit geval gebleken dat wel degelijk een gedeeltelijke schikking werd aangeboden.
- Het College acht onvoldoende door appellant onderbouwd dat tijdens het gesprek nieuwe beoordelingscriteria werden toegevoegd. Het lijkt er eerder op dat tijdens het gesprek de gehanteerde beoordelingscriteria aan appellant zijn toegelicht. Voor zover niet werd gereageerd op alle punten uit het beroepschrift van appellant tijdens het schikkingsgesprek, acht het College deze in voldoende mate toegelicht door verweerster in het verweerschrift en tijdens de hoorzitting.
- Dat sprake zou zijn van vooringenomenheid tijdens het minnelijk schikkingsgesprek, acht het College niet aannemelijk. Ondanks dat de tweede examinerator zou hebben aangegeven dat zij het tentamen lager zou hebben beoordeeld, is het cijfer van appellant door het schikkingsgesprek juist verhoogd.

Conclusie

- 2.15 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. De beoordeling – het cijfer 4,3 – blijft in stand.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door de heer mr. T. Dohmen, plaatsvervangend voorzitter en mevrouw drs. I.V. Storm-Stevelmans, mevrouw mr. dr. B.M. van Schaik, mevrouw mr. G.M. Meijer-Campfens en de heer I. Lipsch Med., leden, in tegenwoordigheid van ondergetekende als plaatsvervangend secretaris.

w.g. de plaatsvervangend secretaris,

w.g. de plaatsvervangend voorzitter,

Mw. R Nowak

mr. T. Dohmen

voor eensluidend afschrift,

Mw. R. Nowak

Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](#). Alle informatie daarover vindt u op de website www.raadvanstate.nl/studentenzaken/.